

FLAVIA BĂDIC

Planul atracției

Tentație

Bookzone
BUCUREȘTI, 2021

Prolog

Presupun că expresia mea este monumentală. Nu știu ce să fac cu acest cumul de sentimente. Fix de asta îmi era teamă când m-am gândit să dau curs atracției. Nu am vrut să-mi las garda jos, nu am vrut să mai simt nimic, nu am vrut să mai trec prin experiențe care ar putea lăsa urmări asupra inimii mele deja călcate în picioare în trecut.

Din acest motiv, am evitat atâta timp să mă implic în orice fel de relație. Am evitat atât de mult să mă aflu în ipostaza în care să-mi mai pese și-n care să încep să simt, încât aproape că-mi vine să urlu de nervi. În sinea mea, am știut încă de la început că nu va fi ușor s-o conving rațional să-mi cedeze. Am mizat mereu pe faptul că voi reuși să o seduc și că, după prima noapte împreună, vom fi amândoi mai maleabili.

Nu intenționez să fac pasul acesta chiar acum, însă ea a început să se joace cu focul în mașină. Norocul meu că sunt obișnuit să maschez ceea ce simt. Meseria m-a învățat cât de importantă este expresivitatea și am decis că nu-i voi permite nimănui să profite de ceea ce ar putea trăda mimica mea, așa cum o fac eu cu toți oponenții clienților mei. De obicei, mie nu îmi scapă nimic de sub control. Însă acum,

în prezența ei, parcă toate regulile mele s-au dus pe apa sâmbetei. Am trecut de la dorință la plăcere, la speranță, la iritare, la șoc, la nedumerire, la furie și mă îndrept cu pași repezi spre isterie. La asta nu m-am așteptat. Pentru un om care trăiește anticipând următoarele mișcări ale celor din jur, recunosc că am fost luat pe nepregătite. N-am mai fost plesnit peste față încă din copilărie.

Îmi masez obrazul, care încă are urma degetelor ei, și mă gândesc pentru o fracțiune de secundă la urma degetelor mele pe pielea ei, în cu totul alt context. Ce femeie temperamentală!

Deși am tendința de a ieși după ea, trebuie să-mi înfrânez primul instinct și s-o las să se calmeze, să realizeze că a exagerat, iar eu trebuie să mă hotărâsc pe cine sunt mai enervat: pe Lia pentru că a fugit, sau pe Nina pentru că a continuat să sune, deși i-am respins apelul.

Mă învârt prin cameră cu pași apăsați, încercând să ignor tensiunea pe care o simt de la brâu în jos. Greu de realizat, dar nu chiar imposibil.

Dacă stau să mă gândesc mai bine, Nina nu are obiceiul să mă agaseze și-mi dau seama că ceva s-a întâmplat cu ea. Luând în considerare acest aspect, o sun înapoi și o aud șoptind:

– Mulțumesc că ai revenit atât de repede. Chiar nu știam pe cine altcineva aș putea să sun.

– Unde ești?

– După tonul tău iritat, sper că nu este un moment nepotrivit. Eu... m-am baricadat în baie.

– A fost un moment total nepotrivit, dar având în vedere că nu mă cauți decât cu scopuri precise... Spune!

– Este un bărbat necunoscut la mine în pat, care susține că ne-am căsătorit. Cum naiba să fac asta, când nici măcar nu l-am văzut în viața mea?

– Poftim?

– Este un bărbat...

– Am auzit asta. Era o întrebare retorică. Ce naiba ai făcut, de data asta?

– Îți jur că nu este așa cum crezi.

Mda. Replica ei îmi pare atât de familiară, încât, dacă nu aș cunoaște-o atât de bine, aș fi în stare să-i înțeleg teama față de așa zisul străin. Mai degrabă, i-aș spune omului că nu știe în ce s-a băgat. Pentru că o cunosc, îi cunosc foarte bine comportamentul: le face ochi dulci tuturor bărbaților, îi ispitește, îi ademenește, le oferă o noapte de pasiune și, dacă este prinsă, le spune că nu este ceea ce pare. Unii fraieri chiar o cred. La final, tuturor le face vânt, ca și când n-ar fi existat.

– Nina, ascultă-mă cu atenție! Am încredere că te poți furișa în siguranță afară din apartament, dar mai întâi află-i numele. Ca să te pot ajuta, trebuie să știu cu cine am de-a face. Trebuie să-ncep să găsesc informații despre el, ca să-l pot încolți cu ceva.

– Bine, am să-ncerc.

– Ai să faci cum ți-am zis și ai să-mi spui la cine te gândești să stai următoarele zile.

– Am să-ți scriu, o aud răsuflând ușurată. Îți mulțumesc. Știam că mă pot baza pe tine, puiule.

Îi închid enervat la maximum de alintul pe care obișnuia să-l folosească în timpul căsniciei noastre. Femeia asta chiar nu înțelege nimic!

N-am niciun dubiu că o să-l linșez pe bărbatul care a decis să-i facă farsa asta de prost gust.

Totuși, până atunci, am ceva mult mai important de făcut astăzi: s-o găsesc pe Lia, până începe evenimentul.

Capitolul 1

Mă uit la bărbatul ciudat care s-a băgat în seamă cu mine și care susține că este Boris. Pare blând și are o expresie jucăușă. Nu este deloc așa cum mi-l imaginam. Are părul scurt, blond, ochii căprui și o mustață ciudată, care nu se asortează cu ținuta sa casual: blugi și cămașă bleumarin. Ce noroc mai am și eu! O să-și facă o primă impresie memorabilă despre mine. Cum m-ar putea vedea acum, altfel decât înlăcrimată și total nepoliticoasă?

– Ăăăă... Da, ia te rog loc la masă. Nu sunt într-o stare prea bună. Scuze că ți-am răspuns atât de urât, îi spun, încercând să îndrept situația creată.

– Stai fără grijă. Important e că te-am găsit eu, și nu Imperator.

– Cine?

– Cezar, îmi spune el râzând. Așa-i zic eu. E o glumă a noastră.

Încerc să-i înțeleg gluma, dar mă depășește în acest moment și, ce-i drept, nici nu-mi prea stă capul la asta. Îi fac semn să-și toarne un pahar de vin și mă gândesc dacă ar fi bine să îi povestesc ce s-a întâmplat. Nu știu nimic despre acest om. Zice că este prieten cu Cezar, dar n-am de unde să aflu cât de

apropiați sunt, cât de mare încredere are Cezar în el. Oricât de supărată aș fi acum, n-aș vrea să-i cauzez probleme.

– Înainte să-mi spui ce s-a întâmplat, continuă Boris văzând că ezită, vreau să te asigur că eu și Cezar ne cunoaștem de mulți ani. Ne-am petrecut studenția împreună și suntem buni prieteni. Mi-a povestit despre tine și despre situația complicată în care vă aflați. Mi-a mărturisit că te-a plăcut din prima clipă în care te-a văzut, prin urmare, poți avea încredere în mine.

– E un nesimțit, îi zice eu pe un ton hotărât și îl văd râzând iar.

– Zi-mi ceva nou. Ce ți-a făcut?

– De unde să încep?

– De unde vrei, numai zi-mi ceva. Curiozitatea mă omoară.

Replica lui mă face să zâmbesc și-mi dau seama că este persoana potrivită, la momentul potrivit. Am nevoie să mai împărtășesc și cu altcineva povestea aceasta.

– Este atât de frustrant! O să sar peste partea în care ne-am cunoscut, deoarece bănuiesc că o știi, și am să trec la situația în fapt. Ei bine, m-a obligat să-l însoțesc la evenimentul pe care îl organizezi diseară, sub pretextul de a-mi face cunoștință cu tine. A schimbat rezervarea de la hotel, astfel încât să dormim în aceeași cameră, iar eu, ca fraiera, m-am lăsat sedusă. M-am lăsat dusă de val și i-am permis... Am să te scutesc de detalii. Cert este că am vrut să cred în el și am vrut să dau curs atracției, dar sunt o

fire extrem de geloasă, iar el continuă să aibă o relație cu fosta lui soție. Lucrul acesta mă scoate din minți și mă face să reacționez necugetat. Încă mă ustură pielea de la palma pe care i-am tras-o, înainte să ies din cameră.

– Oau! Ai ceva tupeu în tine. Ce n-aș da să-i văd fața acum. Totuși, te pot asigura că Nina nu mai reprezintă nimic pentru el. L-am văzut cât s-a zbatut să treacă peste acea etapă din viața lui. Îți spun în mod cert că a reușit.

– Dar ea încă îl sună, încă îl place, încă este prezentă. N-o să dispară așa ușor.

– Contează asta?

– Contează că el îi va răspunde mereu. Ea îi va face în continuare ținutele și va profita să pună mâna pe el, cu orice pretext. Am văzut cum îl privește. Nu pot trăi cu gândul acesta.

– Te-a dus s-o cunoști? Cât de cretin poate să fie?

– Am cunoscut-o. Și poate aș fi trecut cu vederea toate astea, dacă nu vedeam cât de insistent îl sună.

– OK. Totuși, de ce nu-i dai ocazia să-ți demonstreze că nu ai motive să fii geloasă?

– Pentru că...

– Hai să mergem înapoi la hotel! Sigur a plecat să te caute și, crede-mă, o s-o ia razna dacă nu te găsește în timp util. În plus, eu trebuie să mă pregătesc pentru eveniment.

– Aș mai sta puțin. Încă nu-mi vine să dau ochii cu el.

– Ți-e frică?

– Sincer? Nu știu la ce reacție să mă aștept din partea lui.

– Cunoscându-l, nu o să fie reacția pe care o crezi. Eu chiar trebuie să plec și te sfătuiesc să lași sticla aia. O să-ți dea numai dureri de cap, dacă te încăpățânezi s-o dovedești. Ia asta de la mine și ai încredere că o să-ți facă mult mai bine.

Îmi întinde o țigară care pare înfășurată manual. Cât de ciudat! La banii lui, nu-și cumpără țigări ambalate? De ce ar prefera cineva să înfășoare tutun în foite? Mă uit cu nedumerire la mâna lui întinsă și, ca să nu-l jignesc, iau țigara pe care mi-o oferă.

– Ne vedem mai târziu, pisi.

„Pisi”? Când începeam să cred că e simpatic, a dat-o cu bățul în baltă rău de tot. Bărbații nu își știu limita, sau, dacă o știu, preferă să o ignore. Nu-i mai răspund. Cred că am noroc să atrag în viața mea toți ciudații, ori am o karmă dubioasă.

Oare să încerc să fumez chestia asta? Am avut o singură tentativă pe la 18 ani și nu mi-a provocat absolut nicio plăcere. Poate a doua va fi cu noroc. Mă uit în jur să văd de la cine aș putea cere o brichetă și, când identific persoana potrivită, mă duc să-mi încerc norocul.

Aprind bricheta, pun țigara între buze și trag ușor pentru a o aprinde, după care mă întorc la masa mea. Neașteptat, gustul nu este atât de amărui cum credeam, sau așa cum îmi aminteam. Mai degrabă, simt o aromă mentolată, ciudată. După trei fumuri,

î închid ochii și am impresia că plutesc. Parcă zgomotul de fundal a dispărut și mă simt izolată de restul persoanelor din local. Mai devreme eram supărată, dar acum nu mai găsesc niciun motiv serios pentru care aș continua cu încăpățănare să rămân în acest pub.

Poate că Boris avea dreptate și am exagerat. Poate ar fi bine să mă întorc în cameră, să-mi cer scuze pentru palma pe care i-am tras-o fără să stau prea mult pe gânduri și să-l las pe Cezar să mă convingă că n-am motive să mă-ndoiesc.

Mai trag un fum și cer nota, având toată intenția de a îndrepta lucrurile. Picioarele mele nu sunt prea sigure și simt că mă clatin ușor, dar, cu siguranță, aerul de afară o să-mi facă foarte bine. Respir profund și încerc să focalizez cu privirea intrarea hotelului de peste drum. Clipesc, încercând să îndepărtiez ceața de la orizont, și-mi vine să râd. Încerc să mă abțin, dar un reușesc.

E chiar hilar. Stau singură în fața unui pub și râd de nebună, deși n-am nici măcar un motiv. Mă întreb ce Dumnezeu au pus ăștia în vin? Am apucat să beau doar două pahare și, totuși, mă simt straniu. Parcă toate simțurile mele au fost intensificate forțat.

În timp ce traversez strada, am impresia că zbor. Ce urmează să fac, când o să ajung sus? Ce o să-i zic? Cum o să-l privesc? O să înțeleagă că n-o să pot ignora gelozia asta? O să mă creadă? Am prea multe întrebări, ca de obicei. Dacă aș putea să șterg cu buretele, aș trece doar la fapte. Dacă aș face asta, cu ce aș începe?

Aleg să renunț la rațiune pentru un moment și să profit de vibe-ul acesta bizar care m-a cuprins. Hai să vedem ce iese.

Intru cu prudență în cameră și observ că e liniște, semn că el nu este aici. Mă descalt și merg să-mi deschid bagajul, din care scot la iveală cea mai prezentabilă lenjerie de care dispun și mă schimb rapid. Mă duc în fața oglinzii și mă machiez, de parcă viața mea ar depinde de asta. Rezultatul este uimitor: smokey eyes și sexy lips.

Ușa se trăneste deodată și-l văd intrând. Bine că nu-mi poate citi gândurile. Ar vedea cât de ispititoare este prezența lui pentru mine, și privirea sa pătrunzătoare, care mă analizează de jos până sus, nu face nimic altceva decât să intensifice sentimentul. Îmi umezesc buza de jos și aștept să spună ceva.

– Boris mi-a zis că te-a găsit. Ești bine?

– Mmmm...

Îmi reazem vârful piciorului de marginea patului, mă aplec ostentativ, punându-mi în evidență fundul, și rulez ușor unul dintre ciorapii negri cu bandă dantelată.

– Liaaa, îmi zice pe un ton amenințător.

Simt că pot deține controlul asupra lui, dacă îi distrag atenția suficient.

– Ce crezi că faci?

– Mă îmbrăcam pentru eveniment, îi răspund cât de senzual pot. Preferi să mă dezbrac?

– Nu vei merge nicăieri în starea asta, mă lămurește el tăios.

Poftim? Asta s-o creadă el. Nu o să ratez ocazia de a-i sta la braț. Până la urmă, pentru asta am bătut atâta drum. Deși îl văd că-mi întoarce spatele și își pregătește costumul, aleg să ripostez:

- Nu fi ridicol!
- Vom discuta când mă-ntorc.
- Îmi pare rău. N-am vrut să te lovesc. M-am lăsat cuprinsă de primul impuls și m-am enervat și....
- Am zis că vom discuta mai târziu. Mă bag la duș.

Parcă dinadins mă evită și trânteste ușa în urma lui. Ce ar fi dacă aș intra peste el? Ce o să facă? O să mă refuze?

Ezit câteva momente, timp în care îmi imaginez cum își dă jos metodic fiecare piesă vestimentară și așteaptă să aud apa curgând. Starea euforică pe care o am din senin nu face decât să mă împingă de la spate și nu mai am nevoie să-mi fac curaj. Trebuie să știu că mă vrea la fel de mult ca înainte.

Apăs pe clanță și intru ușor, dar nu cred că puteam fi pregătită pentru asta. Cezar în costum este de-a dreptul fascinant. Îmbrăcat casual, arată cât se poate de fermecător, dar dezbrăcat este absolut senzational.

Trupul lui rigid, stând sub ploaia de apă din tavan, radiază o masculinitate feroce. Sentimentul este atât de puternic, încât mi se taie respirația încercând să-l cuprind cu privirea. Apucasem să-i văd umerii dezgoliți în poza pe care mi-a trimis-o, însă imaginea întreagă este mult mai ademenitoare. Felul în care își plimbă mâinile pe corp, încercând

să întindă spuma, mă face să înghit în sec. Simt o căldură care mă cuprinde și mă arde pe interior. Dacă am crezut că știu ce este dorința până acum, se pare că m-am înșelat.

– Cezar?

Deși este cu spatele la mine, îmi dau seama că este extrem de tensionat. La auzul vocii mele a rămas nemișcat, iar eu aștept cu nerăbdare să se întoarcă spre mine.